

CONSCIÈNCIA
D'ARA
I la setmana que ve:
Diàlegs BCN:
cultura i
espiritualitat

Estils

Felix Anthony Machado: “La uniformitat genera violència”

L'arquebisbe de Vasai a l'Índia defensa el diàleg a tots els nivells en la seva visita a Barcelona

DÍDAC P. LAGARRIGA
LLOC

Tot el que passa fora, també passa a dins. Un cos social, un cos personal, tot es barreja, tot es reflecteix. Conflictes, guerres, intents de pacificació i diàleg, es donen alhora en un mateix i en la societat. Com les matrioixques, les nines russes, som més del que som. Parlar amb Felix Anthony Machado, arquebisbe de la diòcesi índia de Vasai, al nord de Mumbai, és entendre aquest vincle entre l'interior i l'exterior on la paraula diàleg serveix per transparentar la línia que divideix fora i dins. Diàleg amb un mateix i amb els altres. Diàleg com a escola, espai per aprendre a escoltar, a caminar, a dubtar. Un aprenentatge que mai acaba.

El seu propi cos és un reflex de la història de l'Índia i també de l'Església catòlica. Dels processos, de la complexitat, de les sorpreses inesperades de la història. “Provenc d'una família cristiana d'arrel hindú. Els meus avantpassats van ser evangelitzats pels missioners portuguesos i espanyols al segle XVI. La teologia d'aquella època era la de desarrelar la gent, per això em dic Machado, que, lògicament, no és un cognom autòcton. En aquella època creien que calia canviar de nom, d'alimentació, de vestimenta. El cognom familiar antic és Raut, i encara hi ha una part de la família que s'ha mantingut hindú”, explica aquest home de 71 anys, de veu dolça i un francès excel·lent –fruit de viure una dècada com a estudiant a Lió i, sobretot, a Taizé– durant la seva visita a Barcelona, on la setmana passada va participar al congrés *L'aportació del Papa Francesc a la teologia i a la pastoral de l'Església* organitzat per l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

Unitat no és uniformitat

Diàleg, per tant, amb la sang, la memòria familiar, les pròpies creences i cultura. “A l'Índia se'm considera un home de diàleg. He estudiat molt l'hinduisme, de fet vaig fer un doctorat on combinava la teologia cristiana i una crítica positiva de l'hinduisme. He nascut cristià, però no he deixat certes coses que no son contràries a l'evangeli. La meua llengua, el marathi, està molt influenciada per la cultura hindú i totes aquestes influències són font de ri-

Machado durant la seva visita a Barcelona. PERE TORDERA

quesa. A més, els bisbes de l'Índia m'han escollit com a representant del diàleg interreligiós, un càrrec que també ocupo a la Conferència Episcopal d'Àsia. Del Pakistan al Japó, de Kazakhstan a la Xina, Laos o Indonèsia, soc el representant de l'Església catòlica per promoure el diàleg en un continent, l'asiàtic, on les majories de cada país són molt diverses –budisme, hinduisme, islam, taoisme, xintoisme...–. Només Filipines té una majoria catòlica, i fins i tot allà promovem el diàleg amb els musulmans, perquè no és una qüestió de minories o majories, sinó un valor fonamental de l'Església actual, en aquest aspecte molt allunyada d'aquella perspectiva missionera que va evangelitzar els meus avantpassats”.

Malgrat aquest esperit, les polítiques populistes del govern indi no

ta, és un discurs polític cada vegada més fort que ho impregna tot. De fet, és la tendència populista que també veiem a molts altres llocs i que pretén reduir-ho tot a categories uniformes, sense acceptar que la diversitat és creació divina i que podem estar units sense per això ser uniformes. La uniformitat és generadora de violència. I no només a nivell polític, també a tots els altres, per exemple en la relació entre pares i fills... No podem forçar als altres a ser exactament el que nosaltres volem”.

La ignorància com a càncer

“No tothom vol parlar ni escoltar i el diàleg no és el més fàcil, cal cultivar-lo sempre, tota l'estona. La relació entre humans és molt fràgil, hi ha tensions constants que cal superar, però això no és cap garantia de res”, explica. Un diàleg que inclou molt més que la parla i l'escolta per esdevenir pràctica activa que ens mobilitza. “Hem de dialogar, però no només amb la boca i les orelles, cal caminar amb l'altre, anar on menja, on resa. Tinc l'hàbit de visitar temples hindús i musulmans, d'estar-m'hi estona. No els vull imitar, només puc tenir una religió, però sé que ens podem beneficiar mútuament si ens coneixem. La trobada amb l'altre sempre ens enriqueix”. La posició de l'arquebisbe no és còmoda. Es defineix com a part de la gran i plural tradició filosòfica índia i, com a tal, afirma que la ignorància és el principal problema al qual ens enfrontem, tant de forma individual com col·lectiva. “Si soc egoista, ho soc perquè soc ignorant. Si començo a odiar l'altre, també em ve d'això, igual que la violència la provoca la ignorància. Fins i tot si tallo un arbre per ignorància em fa mal, perquè no sé que l'arbre està molt lligat a la meua vida. Per tant ens cal molta pedagogia. També els abusos sexuals que anem coneixent dins de l'Església provenen de la ignorància. Els que ho fan no s'han escoltat a si mateixos, i enlloc de resoldre els seus problemes psicològics, els han amagat sota l'estora”. Davant de la pregunta sobre què fa ell per gestionar aquesta mena de terrorisme intern que sacseja l'Església, la seva resposta és rotunda: “Intento no esperar que es cometi el delictes, soc actiu per prevenir. Si, malgrat tot, algú ho fa, he de tenir cura de la víctima, de l'infant que en aquest sentit és com una joia de cristall que l'han trencada intencionalment. És irreparable”.

**Prioritat
Al seu país,
ha estat
escollit
representant
del diàleg
interreligiós**

ho veuen així, i també els cristians, com els musulmans, pateixen cada vegada més la discriminació del fonamentalisme hindú. Entre d'altres mesures, per exemple, creix el nombre d'estats indis que adopten les lleis anomenades anti-conversió, que penalitzen la conversió a religions no hindús, un fet que Machado no es cansa de denunciar. Aclareix, a més, que tots els casos que ell coneix de persones que s'han convertit al cristianisme ho fan d'una manera voluntària i, majoritàriament, responen a castes marginades que busquen aixopluc comunitari i una fe que els escolti i aculli.

“El gran problema d'avui a l'Índia és el fonamentalisme hindú, molt polititzat, que vol suprimir tothom que no sigui hindú, una mica com el nazisme. Volen una única religió i, si bé no tothom ho accep-

XXXXXXXXX XXXXX Vivamus viverra eros eu nisl viverra a congue nibh pulvinar. Nulla commodo dignissim libero eu vestibulum. Quisque ultricies, augue nec lobortis convallis, lacus metus

Gent

TEXT:
FIRMA REDACTOR

Fusce at urna vehicula enim luctus congue

Fusce accumsan, neque ut hendrerit sollicitudin, ipsum justo porttitor nunc, vel volutpat mi lorem ut urna. Etiamque ac massa imperdiet venenatis. Nam interdum, est at commodo rutrum, lectus magna ullamcorper erat, eget molestie nisl purus vitae ante. Vestibulum aliquam pretium odio, sed mattis urna accumsan et.

Sed in metus dolor, sit amet lobortis quam. Etiam adipiscing, turpis quis pulvinar ultrices, sem nunc consectetur lacus, vel porta orci orci at massa. Quisque ut arcu augue, vitae aliquet erat. Ut vel quam at turpis pulvinar aliquet. —

Vivamus placerat lobortis blandit

Fusce accumsan, neque ut hendrerit sollicitudin, ipsum justo porttitor nunc, vel volutpat mi lorem ut urna. Etiam dapibus neque at nisl sodales consequat. Donec at nulla justo. Donec et ipsum eget tellus egestas pellentesque et sit amet metus. Fusce quis neque ac massa imperdiet venenatis pu aliquet. —